

til at uddybe, hvordan han opfatter lokalbefolkningen, for når jeg hører ministeren sige det nu, så siger han: Jamen det kan godt være, at der vil være nogle ting, der skal laves om.

Jamen så er det da vigtigt at få ministeren til at forklare, når der er 30 organisationer og kommuner, der har udtalt sig imod de her planer, hvordan ministeren vil definere, at man har lokalbefolkningens opbakning, for hvor ligger den henne? Er det, at de her 30 organisationer går med, eller størstedelen af dem, eller hvordan forestiller ministeren sig, at man bagefter kan sige, at det er lokalbefolkningen, der gerne vil med?

Det er jo her, problemet ligger. En minister og nogle folketingspolitikere vil gerne give en befolkning noget, de kalder en verdensnaturarv, der er kun det lille problem, at befolkningen i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt vil tage imod det. Og det må ministeren forstå, og derfor bliver det meget vigtigt nu, at ministeren fortæller: Hvad forstås der ved lokalbefolkningens opbakning?

Helge Mortensen (S):

Ja, det er netop her, jeg har et spørgsmål til ministeren. Jeg vil spørge ministeren, om han har øje for, at der rent faktisk også er organisationer, der har udtalt sig positivt om en optagelse på verdensarvlisten.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, om han har øje for, at der blandt de kommuner, som har udtalt sig, er et markant stort mindretal, som er kommet i mindretal ofte på én stemme i udtalelsen fra byrådet, sådan at den kun repræsenterer et snævert flertal af de udtalelser, der er kommet frem, men at der bagved sidder et meget stort politisk mindretal, der er for verdensarvlisten.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er én ting, der ikke kan ske: Man kan ikke forestille sig, at vi mødes i Esbjerg, og så siger vi, at nu vil vi give Esbjerg og hele Vadehavsområdet dernede den største udmærkelse, der overhovedet findes, til nogle, der ikke vil have den. Det kommer ikke til at foreligge.

Jeg har brugt det billede, at majestæten giver ikke Elefantordenen til nogen, som siger nej tak. Siger de to amtsråd, selv om de oprindeligt selv har været med til at træffe beslutningen, selv om de selv har siddet med ved bordet, selv om det er deres egne partier, der har taget initiativet til det, nej tak, så bliver det ikke kørt ned over hovedet på dem.

Men proceduren er sådan tilrettelagt, at nu har vi høringen, så har vi diskussionen, når vi mødes i Esbjerg, og så går det ud til en fornyet høring. Hvis man så ender med at sige nej tak, kan jeg love hr. Hans Christian Schmidt, at der ikke sker nogen optagelse på Verdens Naturarv-listen, når der er et flertal i de to amter, der siger nej til dette. Det kan jeg love.

Jeg kan i øvrigt bekræfte hr. Helge Mortensens opfattelse af, at diskussionen er langt mere nuanceret lokalt end det, man får indtryk af i offentligheden, og vi har netop brug for i debatten af få alle nuancerne med.

Det var det samme med Skjern Å i sin tid. Der blev det også fremstillet, som om hele befolkningen var imod Skjern Å-projektet, men da det kom til stykket, var der mange, der var glade for Skjern Å-projektet, og sådan tror jeg jo altså også det vil komme til at gå med den her sag. Jeg vil i hvert fald gøre alt, hvad jeg kan, for at styrke dialogen og vise respekt for de mange synspunkter, også de mange nuancerede holdninger, der kommer til udtryk.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes bestemt, det er en interessant udvikling, sagen tager nu, og jeg er glad for, at ministeren ikke gik med på det spørgsmål, som jeg hørte hr. Helge Mortensen kom med, om vi nu skulle til at lave grupper og finde ud af, om det var med én stemme eller med to stemmers vægt. Jeg tror, man skal respektere lokalbefolkningen. Når man har sagt, at man har en holdning til tingene, så er den måde, man skal gøre det på, at respektere det, uanset om det er til den ene side eller til den anden side. Det bliver en studiegruppe, som ingen forståelse har.

Jeg vil så godt spørge ministeren her: Er det så, at det skal forstås sådan, at det gælder, hvis de to amter siger nej, og det skal vel også forstås sådan, at det gælder, hvis bare et af amterne siger nej?

Altså jeg spørger kun ministeren, for jeg har jo sådan en øvelse i, at man skal være ret præcis, når man taler om tingene.

Jeg er glad for de svar, ministeren kommer med, men forstår jeg ministeren rigtigt, når jeg konkluderer, at hvis et af amterne er imod, vil det være sådan, at så vil ministeren ikke gennemføre det? Som det står skrevet i Jydske Vestkysten: I modsat fald bliver det ikke til noget. Jeg vil ikke trække en ansøgning ned over hovedet på lokalbefolkningen.